

Egy utóélet élettörténete, az Alfieri-kritika kritikája, egy klasszikus portréja az irodalomtörténet tükrében, avagy éppen az irodalomtörténet-írásé, ahogyan egy remekíró minduntalan újrafestett arcképében tükröződik? Mindez együtt Madarász Imre új könyve. A neves irodalomtörténész, Alfieri legnagyobb magyar kutatója, 2004-ben megjelent, a magyar italianisztikában egyedülálló és a nemzetközi szakirodalomban is kivételes nagymonográfiája, a *Vittorio Alfieri életműve felvilágosodás és Risorgimento, klasszicizmus és romantika között* folytatásaként írta meg ezt a munkáját, amely önmagában is figyelemre méltó, hasznos és érdekes olvasmány. Megtudjuk belőle hogyan gondozta az 1803-ban elhunyt költő hagyatékát nagy szerelme és műzsája, Stolberg grófnő, hogyan lett emberi és költői alakja a Risorgimento patriotáinak eszményképe, miként próbálta romantikus kultuszát megkérdőjelezni a pozitivisták kritika, milyen módon hivatkozott rá a fasiszta rendszer és annak ellenzéke, hogy értelmezték és értékelték munkásságát a huszadik század meghatározó kritikai irányzatainak, a croceizmusnak, a historicizmusnak, a marxizmusnak, a pszichoanalízisnek a követői, és mit tud vele kezdeni a mi jelenünk. A vizsgálódás kitekint Alfierinek a szépművészetben, a színházban, az oktatásban és a könyvkiadásban való, továbbá Olaszországon kívüli és magyarországi jelenlétére is. Madarász Imre immár negyedik önálló Alfieri-könyve az alfierisztikán és az italianisztikán, valamint a Magyarországon az utóbbi években virágzásnak indult kultusz kutatáson túlmutató tanulságokkal is szolgál. Konkrét példával bizonyítja, hogy egy klasszikus emlékének ápolása, örökségének feldolgozása nemcsak tudósokat, szepírókat, szellemi mozgalmakat minősít, hanem egész korszakokat is.

1800 Ft

ISBN 963 7504 40 0

9 789637 504402

